

РУСКИ НОВИНИ

Preč. Dr. I. Đ. Višošević rektor grkt. sjeineništa Zagrebl. gornji grad

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВИЇ

Виходза каждый тидень. — Предплата на рок 60 Дин., на цюи рока 30 Дин. За Америку и други краї 2 долари рочна.

Предплату и шикя писма до Редакції и Управлї треба поси- лати на адресу: „Руски Новини“ Пяшкоревци (Югославия).

ХРИСТИЯНСТВО И ПРАЦА.

II.

Остатї раз зме указали, же по Исусу Христу достала праца свою правдиву вредност и чєст. Але не лєм то — Христос людзом роботу ище и полгчал. Бо точ то правда, же и по приходу Исуса Христа кажда туд остал и на далей чюнеку чєжки и неуривши и то за каждого без разлики, ипак постої вєлька разлика мєдзу роботу християнина и нехристиянина. Исус Христос працу пошвєсци, вон научовал, же тудшиц ше то значї Богу служїц, кєд лєм робимє так, як Бог заповєда. Праца то часц крижа, з котрим нас Христос одкупєл, бо вон гүторєл: «Кажди, хто єцє буц мой ученик, най затаї самого себе, най вєжнє криж свой и идє за мнє».

Розуми ше, же и тєраз робота то єдна тєрха за нашу цєло, алє дүша роботного християнина не обтєрхопана. Бо працовник — християн памєта слова св. апостола Павла: «Чи єцє, лєбо вїєцє, чи дацє ише робїцє, ишкє робїцє ца ставу Божу!» и прєто вон зна, же з каждую свою роботу, точ би вон яка чєжка и нїзка була, вон служи Богу, робї Богу үгоднє дїло.

Исус Христос роботу одликовал, пошвєсци ю и дал єї правдивє место и значєнє у людским живонє.

Старє поганство працу мєржєло, ганьбєло ше роботи и прєто вєличєзна вєкшина людзох як прости раби служєни у вєлькєй транєзи малкому числу богачох.

А новочаснє поганство зан роботу дзвїга прєвисшкє. Кємунїстї на приклад прїмаю роботу як єдини цїль чловека на швєцє. Праца постала нєшка вєлїм и вєлїм поганскє бєг, а у кєтїм часу постала вєлька вєкшина людского роду зан худобна и безправна — модернї раби. Бо кєди робєло вєцєй машїни и кєди булє вєцєй вшєляких патєнтох — вїцєходох, котри маю людзом живот

полєгчач, як нєшка? — Кєди ше робєло вєцєй, як цо ше працовало у остатнїх 20-30 роки, а ипак кєди булє на швєцє чєжшє и горнїє, кєди булє вєцєй парїкани на живот, як баш нєшка? ...

И то найвєлїши доказ, же праца то не єдини и остатнї цїль чловека на жєми и же робота сама по собі не мєжє принєсц людзом мир и задовољство.

Нє! Робота, туд, праца мєши. мац праве место у людским живонє. Роботу ше не шмє понїжовач, як цюнка найгоршє, анї ше ю не шмє воздзвїговач до нєба и правнїц од нєй якєшк новочаснє поганскє божєство. Працу ше не шмє мєржїц, а нєшмє ше ю анї прєсєнїовач, а наймєнєй ше ю шмє трїманц за остатнї цїль нашого живота.

Ми не жїмє зато, да працємє, алє працємє зато да жїмє и да у живонє на жєми пошївнємє вїцїнї цїль, котри є вїцїнє щєсє на другим швєцє. То є правна правда о людскєй працї на тїм швєцє, цо ю Христос научовал. И у тїм вєличєзна заслуга християнскєй вїри, же вон дала людзом правдивє понїтїє о работї, звязала нашу працу з вїчнєсцү и зос тїм принєсла үтєрпєному людскому роду вєлькє полєгчєнє и потїху.

Цо коштує Союз Народох.

Знаєм, же тєраз шикя держави на швєцє зїжкю свою вїдатки, на кєлє мєжє, бо вуждє вєлька завладала у цєлєм швєцє. Слїкє бюджет Союзу Народох, котрого пошївнє держави отримую и котри би мал давац шикя народом прїкляд добротє газдованя, роцив з року на рок. И так ише року 1925. мал Союз Народох 20 милиони шикя милиони швайцарскї франк (220 милиони динари) вїдатку. А тогорєчнї вїдатки Союзу анїшома уж 33 милион француак франки (кєло 400 милион динари).

Найвєсєй тїх милионох жєдєв плаци уряднїкох Союзу. Сам главнї тайнїк ма роцнү плацү од 100.000 швайцарскїх франкох (милион и 100.000 динари), а замєнїц тайнїка по 75.000 франки (825.000 динари) кажда. И так то идє далєй.

Главнє є, дв даскєлє вєлькїх занїх, по малє протєкцию и достаню службю у тїм Союзу, бєру милионскї плаци, а чи тог Союз кожу дацє поможє чи не, о тїм ше тїмє панєлє малє стараю.

Тєраз Англїя, котра на отримованє Союзу Народох плаци роцнє 45 милион динари лажтєва, да нє и у вїдатнїх Союзу завєдєцє цигорованє, кєд и держави, котри то отримую, сами дома шикєкє шє и зїжкю плаци своїм уряднїкох. Трєба замєнїц число союзєвїх уряднїкох, бо их прєвєлєло и вєсє тїмє, по останю, замєнїц плацү, да нє и вонє дошкю, же палє штєт страда.

× **Брїннїг одєступєл.** — Нєсподзїванє повтором прїдал нємєцкє канцлєр (минїстєр прєдєсїднїк) дємїєсто цєлєй своєй владї, котру прєзїдєнт держави Гїндєнбург прїял. Пїтнү новїна, же Брїннїг, котри мал вєлїкє заслуги на нємєцкї народ, бо вєдєлє то у найгорнїх часох гєрашнєй кризи, зацєковал прєто, бо нємєцкї тєнєрєлї нє булї задовољнї з його полїтїку. Одєступ Брїннїга то важнї подїя за цєлү Европу. Но зна шє, хто го замєнї, а тєкому чловекови, як Брїннїг, чєжкє и найєц добротє замєнїка. Пїшү ипївнї, же вон и у новєй владї останє минїстєром вошкєлнїх дїлєх.

× **Крєваня нєздєлєя у Испанїї.** — Прєшлєй нєздєлєй пробовалї комунистї зробїти у цєлєй Испанїї другу рєволуцию. Як знаєм, пєрнү рєволуцию зроблєл тєрєшнї социалїстїчнї и други так званї „лїдрєвнї“ странкї протїв крєлю и його владї. Комунистї нє булї з тєй пєрнєй рєволуциї задовољнї, бо владя нє прїшла до їх рукох и тєраз вонї робїлї другу рєволуцию. Слїкєно кє цо булє и у Русїї. У крєванїх дємонстрєцїях булє вєцєй забїтїх и вєлєо рєвєтїх. За тєраз комунистїчнє рєволуция нє мала успїху, бо владя шє напрєдєк прїправєла и з помєцу вєйскє завладала комунистєх.

× **Вашини на Україну.** — До 10. мая була на Україні зашата лям една третина жемі, на котрей требало шаш. Так лавлю сами большевники у своїх новинах. Ніхто не сце шаш, кед зна, же зарко не буде його, але го большевники олваю к буду предавац у Европи за пол дармо.

× **Кровава война медин немецкими партиями.** — По битки комунистох и титлеровцох у пруским парламенту, о котрей зме квели у прешлим числу, почадк ше прояви битки и по других местах. У гевтэй битки у пруским парламенту було 20 ченою ранених пославикох и 50 легко ранятих. Такей велькей битки не було ище у ніцим парламенту. — На улицах Берлину було вещей менших и вєкших биткох медек комунистами и пристажами Гитлеровой страйки. У Гамбургу комунисти потарали торговки и интрелали на полицию, котра робела шор. Було вещей забитих и ранятих. Слични партияни намери були у Дортмунду, Диссдорфу и у других немецких варошох. — Скоро не мож парлаумци, як може буц нашка таких людзох, котрим ше сце пре политику биц.

× **У Бразилиї тиж помирно.** — У варошу Сан Паоло у Бразилиї були тиж вєльки демонстрації проти министру финанцийох. Жители Бразилиї вєздовоольни з вєлькими порциями, а чиновники, учителя, роботніци и пензионери тиж вєздовоольни, бо не достали уж даскельо мешацк плацу. Демонстранти розвалали редакції двох новинох, котри писали за владу и интрелали на дом бывших официрох-лєтунцистох. Теди лєтунцистои почали з облакох своего дому интрелци на народ з машинских пушкох. Було вєльо забитих и ранятих.

× **Араби проти Жидом.** — У арабским варошу Адену були битки медин жидами и Арабами. Хтошка вирүүл пимец на двар при арабской джамии. Араби оскаржели Жидох, же то вони зробели и почали ше руцац каменьям на жиновски доми. Почала ше битка, бо Жидзе, гоч су не бари бойовни, почали ше ипак браїти. Було и крєви и аж польшия направела шор.

× **Вонни длуства Америки.** — Шидци держави, цо длужни Америке пенєжи ище од войни, подзвали ше, же своео длуства виплаца за 10 рокн нос 4% аматами.

× **Польска влада протестирала у Берлину** проца тому, же Нємци будує на польскей границі вєски утвирди. Нємецка влада одповедла, же Нємци маю го право и же будує тоти форти за случай, кед би Поляци шападли на Нємецку.

× **И румунска влада задвєковала.** — Влада профєсоря Йорга одступела. Краль Карол поволал румунского пославику у Лондону Титулеску да вложи нову владу.

Живот у большевицким „раю“.

Довисних вєлького анлийского дневника „Манчестер Гардиан“, котри живє стагмно у Москви, так описує живот у большевицкей держави:

„Масло и вайца — пише вон — котри до тєраз були як луксуз; тєраз цалком препадли зос лїца жемк. Ніяк їх не мож достац. Порцию хлеба, котру достава человек на даєнь, звїкєно тєраз од кили и пол на єду килу за ручних роботнікох; а за душевних роботнікох интелжтєкцию) на 80 цєн на даєнь. Ипак ипє у Москви и Петрограду (котри большевики прекресцєли на „Лєнїнград“) и других вєльких варошох мож достац хлеба. Далєко горше людзою по малих варошох и вєзалох. Парастн з большевицкого царства можу завидци безработним зос Западней Европи и Америки. (То значи, же тиж безработним у нас лєнше жид, як парастом под большевицку владу).

Але найгорше на Україно.

Як приповєдаю тоти, цо приходва у України и цо доставаю отамаль писма **найгорши живот на Україно.** У вєлїх украинских варошох змєшано порцию хлеба на пол кили на даєнь и то доставає лям роботніци у фабрикох. Вєльо людзох з Москви послаляю пакн

зос хлебом на Україну своим приятельом и родзїни. Бєдєн путник, цо ше баш врацєл з Полтави (коло Полтави найлєнша жем) гварєл, же там кїло хлеба кошта 8—10 карбонаци (30 до 40 динари!) Штрєднї заробок фабричного роботніка випоши коло 100 карбонаци. То яначи, же за 10—12 кили хлеба треба робнц цали мешац“.

Таки в нашка являот на Україно, котра вше була „гамбар“ Европи, бо мала тєло хлеба, же могла викармци и себе и скоро палу Европу. А тєраз з Москви послаляю у накунокх хлеб на Україну, да людзе не помру од глады.

А по рускей револуції 1919. року большевики рай людзою на жемі обєцовали!...

* **Задвєковал народни посланик.** — Народий посланик зос Словєний, парох у Любляни п. Барле задвєковал на посланицким мандату. Давни новини писали, же вон го зробєл по парєзєшо своей духовней власци. На то ява хрїстиянски словєнски дневник „Словєнец“, же парох п. Барле задвєковал на мандату скорєй, як цо достал за то поволанку од своей вишей духовней власци.

* **Пєкєльни машини у Бєограду.** — Службєна агенция „Авала“ ява: В ноци од недвєлї на пондєлох на мєсту, дає ше сходза улкци Милоша Вєлького и Нємвїйна єдєн жандар и єдєн дєжурни слуга сталовєл єдну особу, котра пошєла кутїю од картоня. Воня ю одвєдєл на полицию и там ше прєнашло, же ше у кутїи находил пєкєльни машина порихтєна зос годзїкку. Тотя особа гварї, же нашла куєую на улци Милоша Поцєрїца пред дєнским посланством, и полєже му пакет бул сумївнї, прєто одлучєл, да го прида полицїи.

СЛУЖБА БОЖА лебо ЛИТУРГИЯ.

Сзачєнїк далїй поволує вирїтих, да дєкую Господу Богу за шидци Його добродїйства: „Благодарим Господа“.

Вирїи гласно исковидує, же наисє: „Достойно и правєдно кланїц ше Отцу и Сїну и Святому Духу, Тройци Бдиносудней и цєроздїльней“.

Док вирїи то шиває, сзачєнїк пошхи злїочннї жєртвєну молитву кланїи и подзєкованя. Вон як служитель Цєркви, як прєдставнїк сакмого Архїєрєя Исуса Хрїста, котри сам оковнчус тоту жєртву прєко нього;

Як заступнїк Божього Сїна, котри сам Себе приноши Богу Отцу як жєртву, обраца ше ту Богу Отцу и Йому приноши безкрєвну жєртву.

У тєй молитви вєлїча Бoga Отца за Його найвєщнї добродїйства, якн Вон нам зробєл: кєд нас з нїчєго створєл.

А кєд змє од Нього по триху одпадлн, Вон нас зашї придзєвїтнул, и не прєстал и далїй шивко за нас робнц, док нас не прївєд до нєба и даровал нам живот вєчнї.

За тото шивко благодаримє Тебе, Отцє, и єдинородного Твоего Сїна и Твоєох Святїго Духа.

Дєкуюмє за шидкн явєли (лознатк) у нєявєнї (непознатн) нам царї.

Окрємє дєкуюмє за тоту жєртву, котру ши благовоєлє прїяц зос наших рукох, гоч прєд Тобу стоя тїсачн Архангєлох и бєзчїслєннї Ангєли, Хєрувїмнї и Сєрафїмнї, шєстокрївннї, многочїннї, котри лєш.

(Наглас): „Побїдную пїснь поюцє, вопїюцє, вєнчаюцє и глєголюцє“:

„Я котри Цн шиває, вигларлю и гуторя - побїдоноснєу пїснєю“:

„Святє, Святє, Святє, Господє Санаов, исполнє нєбо и зємля славы Твоея; Осанна во вїшних. Благословєн грядїй во имя Господнє, осанна во вїшних“.

Док свящєнїк гутори наглас слова: „Побїдную пїснь...“ бєрє дїякон до рукох гвїздочку зос дїскоса, на котрим почкєв „Агнєц Божїй“, котри ма буц жєртвованнї и дарованнї вирїям за поживу, и робн зос ню над святєма дарамн образ крїжєв дотїнаюцн тє зос штирома коньцїмн гвїздочкн до святєго дїскоса. То робн на знак, же ше уж прїблїжєц час поволєнїя крєстнєй шєрнї Хрїстовєй. Потїм нєбачкє гвїздочку и одкїда ю на св. прїстол.

Св. Йоан Зл. гуторн: „У Старим Завїту шивали Трїсвятю пїснєю лям нєбєснн Сїли. Одкєдн Владїкє благовоєлє ансц зос нєба на

тот цвєт, Вон нам в нєба прївєс на тот цвєт и тоту пїсню. Прєто свящєнїк, кєд ствїє прєд святїм прїстолєм да оковнчн Службу и да прївєнє безкрєвнє жєртву, не лям же нас поволує да Бoga славимє, але нам найшєрнє указує на Хєрувїмох, и таким нам способом шивкнм нам розкїває, да шиваємє тоту страшнєу трїсвятю пїсню. Прїгадуємн нам нєбєснн Сїли, котри вєдно в нами шиваю, опомїна нас, да отаргївємє свой розум од шивкєтєго жєнєского, и як за ту вєждєму од нас прєгваря: Ти вєдно шиваєш зос Сєрафїмама, то и ствїє вєдно з нїма... Лєтай вєдно з нїма духом коло царского прїстолє“.

Самє прєсущєствєнє хлеба и вїна на прєсвятє Тїло и Крєв Хрїстову оковнчєу ше на лєстї способ, як то оковнчєл Исус Хрїстос на Тайнєй вєчєрї. Скорєй як свящєнїк нїповє прєтваряюцн слова Хрїстовє, сломнлн у цїхєй молитви, як Спаситєль оковнчєл тоту жєртву на Тайнєй вєчєрї:

„Зос оковнчєма ангєлскимн Сїлєма, котри вше прєд Тобу стоя и Твоею славу шиваєм, и мн Тебе шиваємє, Владїкє, бо Ти святї и прєсвятї, Ти и єдинороднн Твоей Сн и Дух Твоей Святї. Ти святї и прєсвятї и бари вєлїка слава Твоя (Боже Отцє), котри ши так полюбєл род людскн, же ши дал єдинородного Твоего Сїна, да (по Його понїжєнєю и по шмерцї на крїжєу) кждє, котри верн и Ньго, не зачїнє, але да посцїгнє живот вєчнї;

(Далєй будєє).

На пол три години по полноци експлодирала една печкална машина близо парка Дури Јакшича. У истим часу пренајзена друга печкална машина у недовершеном доме „Окружног Ураду“ и на оградзи II. реалнеј гимназиј. Тота машина була на време розобрата. Розобрати машини пренајра стручњаци, да ше установи, одкад вони поховза. Експлозија не зробела никак другеј шкоди, лам по даскельо облаки на околних хижох погукала. Власти водза шлїдство, а медантим може ше на левно заклучиш, же машини прихшени зос заграници и то в тих кругох (людвох), котри и скорей пробовани на тот способ водзиц борбу проци нашеј держави.

* **Страшна буря-циклон.** — В недзелю рано, 29. мая була велька буря над Славонию. Найвшеј шкоди зробела вона у котару Ватпово. У валадох Габлювци, Брозанци и Шантиньци, у котрих циклон розвалял вельо хжи, крови в хижох поодноповал на даскельо километри далеко. Було и даскельо людски жертяк.

* **Син забил отца.** — У Новим Саду забил студент Матакович своего отца познатого лїкара Дра Матаковича. Син пхтал од оца левежи, а кед му их оцек не дал, скочел син на оца з ножом и ваклял го. — Модерна младеж.

Суд у дзивей Африки.

Учасник еднеј науковој комесии, цо лшля пречувац живот у дзивей Африки, так описує судася у краю Судан, цо ше находзи над горшїм Нилом, южно од Египту:

Ми вошли до гарешту, цо ше находзи на краю валаду. У цесней хижох чекали уж на нас наш познати комесар и еден чарни полицај. У куце шедзел склзани еден торговец. Нагло ше отворели дзвери и до хижы вошли вельки чарни человек. То бул Кадн Фашоди, биров и судия у тим месце. Не оглядаючи ше на нас станул вон пред звязаним торговцем и почал на него барз строго патриц. При тим вон так страшно и чудно викривял свойо лицо, же не

ми в чужку муку стримали од шмиху. По jakim-шику часу такого патрица руцел кади пред логти звязаного человека штрапц, кабралел якишкк худни знак з руку и вишол в хижю. И то було шидство: и шлїдство, вкпнговали, розирава и суд! . . . А же суд бул строги, о тим шведчело смертельно бляде лїцо торговца. Такой чарни полицас владела „засудасного“, вжали штрапц и понди до реки Нил.

Ми пошли за зїма. Вони пришли на брег реки, две над саму воду росло вельке древо з широкими конарами. Полицај окруцел напцесному „осулаеному“ штрапц по под пазухи, други конец преруцел на конар и податнул. Осулаених заколїмбал ше над воду. Ноги му були лас на 10 центиметри од води.

Не дуго чекали ми на конец той страшной загадки. Уж од даскельо минути указвала ше над воду зубата гамба кроходила. Напцесни почал страшно зрещан и на кельо могол давигал ноги горе, да их страшна животиня не долати. Але фришко вистал. Ето, уж му крокодїл оджушел фалат ноги. . . Ми не могли вецей патрици на того страшно мучено и пошли зме фришко в того места. Ище дуго гучал у наших удох нелюдски, полни смертельного страху крик напцесного человека.

Таки то суди у дзивих, поганских народох.

НОВОСТИ.

+ **Австрия достала помичку.** — Австрия ше непрестано бори зос финансиалну кризу. Вони подло стало и скорей, кед у другеј державох кривни ище не було. Тераз явню новини, же Медзипродна Банка одобрила Австрию вельку помичку (коло 3 миллиарди дларари). За Австрию ше зажакала найвшеј Англия.

1. **О печкалних машинах,** котри були преплаей надзелї поставени у Београду, водзи ше строге шлїдство. До тераз ше могло лам утвердзиц, же тоти машини справени ав гра-

нцу, але ише ше не зна, у котрей держави. Елисей Любашкович, котри вошел едну машину и гварел же ю лашол, винатра як ца не цалком при здравим розуме.

+ **Не сцу учиц.** — Же школяре цо войки не сцу так учиц, як ше дакеди учело, то уж обще позната ствар. То доказуют школяре осмеј класи гимназиј у Београду, бо од 432, допущено склацац матуру лам 209. А ище ше не зна, кельо их на матури преплаие. Школяре кїжкку до рукох и такой ше укаже ишикаки успех!

— **Американска тарговина препада.** — У перших трох месацох того року вивезли Зединени держави Сиверней Америки рижней роби за 460 милиони доллар, а преплого року вивезли у истим часу за 710 милиони — Худобна Европа не може тераз куповац у Америке тельо, як скорей и прето мушела криза прийдц и до богатеј Америки. Так то вше и найбогатиши человек не може обстац без худобного, бо шикки людзе еден од другогу одвиски и прето ше шикки муза медзи собу любци и помагати.

+ **Др. Курцинос,** бувши немецки министр воцканих дїлох пришоу до Москви, да пречує живот и гзловано у большевицкеј держави. Будзе мац добре цо пречувац!

+ **У Восней** у Прияворе вдерел в недзелю в ноци гром до едного хлїва, две спали двоє хлопц, оцек и син. Од грому ше хлїв так фришко владел и згорел, же тоти двоє не мали кеди спекац и обидвоє живи згорели.

+ **У Києву,** на большикицкеј Україне зробели штрайк 5.000 работїкох у войскових мезазинох. Една чета в машинским пунктами, котра була послана проци штрайкшом, прешла на страну работїкох. Булу надвалатано аж кед пришло вецей батальони пенного войска и даскельо батерви артхлерїи. 400 штрайкшох заварто до цемїци, а ше с пач преднякох заштрелали большаники без суда. Причина штрайку була у тим, же работїци уж даскельо месац не достали плацу.

У ЛЕШЕ НУЖДОХ.

Млади человек путовал по суданск краю и заблукан у вельким леше. Дуго ходзел по тим леше, але никак з шого вишол не могол. Непрестано ше врацал на исте место. Вистати од дугого блукани, гладни и смздни, спаднул под древо, почал плакац и волац помоц.

Кед дашигнул славу барз ше зачудовал, бо пред собу обячел трох хлопц. Бара ше бул жљкоз, бо не омерковал, кед вони пришли. Еден од нїх мал златни шмаги и златни пояс. Други бул облячени на чарно и мал червени пояс, а треци мал белаву кошулю од домашнього платна, скорани пояс и у рукох чужку шекеру.

— Цо робил ти у тим леше? — запитали ше го вони шикки нараа.

— Умирам, амилуйце ше надомну. Поведате ми, где сом?

— Ти у леше нуждох, а котраге ше бара чужко виходзи.

— Виведзце ме ви оталь, модлїм вас!

— А кого од нас сцеш, да це водзи? — питали ше го чудни людзе.

— Млади нещесни человек вибере себе того, цо бул у златних шмагах. А тот нїч не повед, вжал человека за руку и одвел го. Але человек бул цалком вистати и прегварел гу

лецианатому у златних шмагах: „Нїк мам вецей спати, да сам идзем“.

Гевтот у златим облячюу му на то одповед: „Я ца помагач не можем и пошци тебе тиж не будзем. Ту маш револвер. Не одлуго будзе тади преходаци богати торговец на кошо. Забий торгоцца и сам шеднї на його коня“.

Млади человек скривял на тоти слова: То и лїда не зробим! . . . Кто ши ти, же ме на странне убойство нагваряи?

Човек у златих шмагах зашмел ише злобно и гварел: „Я элочи!“ и встало го в леше.

Охабени путник заш почнє жарикац и волац помоц. И такой ше пред нїм створели гевти други двоє и заш го питали, хторого себе вибере за проводїка, а вон себе тераз вибрал того у чарних шмагах в червеним поясом.

Тот тиж поволал путника да идзе за нїм, але вон не мог ходзиц.

— То я добре знал, зато сом це и привел на того места.

Путник ше оглянул и видзел пред собу глїбоку чарну препасц. А його чарни проводїк му гугорел:

— Руд ше до теј препасци! Вишободаниш ше од живота и нужди.

— О, ти странни человек! Кто ши, же ме на шмерц нагваряи.

— Я рвал пука! — прегварел чарни человек и встало го у леше.

Путник заш остал сам и почал волац за помоц. Тераз ше пред нїм зявел гевтот трецци человек у кошулї домашней роби и зос шекеру в руки. Путник уж сцел од шого сискац, але го вон улапел за руку и попровалзел в лесе. По драже кирчел зос шекеру лас и коровче. Кед пришли до едного велького шика проводїк росказал путнику: „Давигей тот шик и нош го зос собу“. З вельким трудом дашигнул путник шик и аж ше под нїм вогнул. Ледро ше цагал зос свою терху, але неодлуго обячел, же лас постава ридши. Терха му такий постела лгчейша, а у тимше указало и ясне слунко. На краю ласа росказал му проводїк: да руца тот шик и яке чудо! — шик ше пред нїм претворел на чисте элато.

Путник з вельким поштованом кїскнул пред свойого спасителя и зашмел ше го: „Поведте ми, хто ти, цо ше ми виведол в нуцди и вьволї!“

— Я работа! — прегварел проводїк шмелїм гласом и у тим го часу встало.

Евген Гербут, Петрови.

— У Польскей ест тераа 300.000 лю-
дянк без работи и без хлеба. Безработних ин-
телигентох ест 43.000.

— У Англиї падал велькот джиджж за
40 година аспирестано. Прето цинция английски
рики велели и вробели вельо шкоди.

Спреводзене з милиярдами.

Недавно писали наши новини о вельких
спреводанох шведского „кряля ширини“ Креге-
ра, котрого тримали люде на ванога од най-
богатеиших людях на шведе, а вон насправ-
да ишл од спреводзена. Кед те шикко одри-
да, Крегер ше у Паризу заштрелал.

По войни такых милиярдерох, котри ше
правски, же су богатеиши, як цо су пакце
булк, було ицеей. Спомоме ту лам длох.

Найвекши нововни богач бул Немец Гуго
Стинес. — 1923. року мал вон 1664 фабри-
брики и 11 банк. 1925. року Стинес умар и
такой ше ухаваило, же Стинес не буд таки бо-
гати, його фабрики препадли и велі люде,
котри позичели Стинесу свой пезок препадли.

Познате тиж мсно французского банiera
Алберта Устрика. Вон а початку бул обични
келлер. А вей достаа на картох вельо пезежи,
осводал по войни у Паризу банку, котра по-
чала куповати хопальни стрибла. Банка вила-
трала барз моцна, бо Устрик робел вельку
рекламу и велі ухладали свой зашпоровани
пезеж до Устрикових кокальных стрибла. Аж
премлого року одрило ше, же Устрик кри-
вотворел дивонци и биланци своей банки. Йо-
го заварли, банка препадала, и людеа страцели
свойо пезежи.

Аж чудно, як ше бешка людеа даю легко
спреведат.

Пошта Руских Новонох

Виславски Я., Загреб: Можеце послат
статі абе сликами за Руски Календар. За
книги дам без сликох.

Скубин Сам., Кошур: Пославайце статі и
приповедки, але кратки писани а тияту и лам
на вдням боку.

Hudson Thomas, Fairport Harbor, Аме-
тика: Писмо зме прियाи и новини пославме.
Долире у писму не було.

Моляме послат нам зам плацени писма.
Писавцени писма редакция не прима.

Шпоровни.

Еден барз скупи лгинь питал вду дзял-
ку и кед те уж заручели, вицагнул вон а ки-
шені табличку чоколади, одламал фалаток и
дал данки. Вона тот фалаток жедла, даку
пачкала, а вец гварил:

— А дае же ише?

— Е, гавто треба охабн за нашо дзе-
ци! — одловел шпоровни младоженяч.

* * *

Доктор ту хорому: Виданм, же вшико здраве
вне льгине и льгине. Привада, воги слухли, али
то иш.

Хори: Добре вам, лана, так гуторни. Кед
вам ногк слухно, и мива то будзе иш.

Найновши висти

НОВА НЕМЕЦКА ВЛАДА.

Президент немецкей держави Гин-
денбургі нововал народного ваступники
фон Папена, да уложи нову владу. В
среду вечар фон Папен предложел Гин-
денбургі на потверду нови министрски
кабинет, у котрим су тоти министри:
мин. председник фон Папен, мин. вонка-
шних длох фон Нейрат, войни мин. ген.
Шлайхер, мин. нуканних длох Гайл. —
Нови немесци канцлер о член католичкей
стракки „Центрум“, котрей припадал и
прейши канцлер др. Бринині.

РУМУНСКА У ЧЕЖКЕЙ КРИЗИ.

Румунска влада, котрей стал на чо-
ле проф. Йорга, вадаковала прето, бо у
остатнім часу не мала аш тельо пезежи,
да вилаци мешачну плацу урядником и
официром. На седниця влады, котра ше
тримала на 10 годани вноци бул сам краль
Кароль и вон захтевал, да ше урядником,
котри уж в мешащи на достали плацу,
такой ааостати плаца вилаци. Йорга то
не могол и прето одступел.

Од Редакциі Руского Календара.

Же би цо вешче число писателюх
могло участвовац у Литературним конкур-
су, прето го ПРЕДЛУЖУЕМЕ ДО 25.
ЮНА. То будзе уж остатній рок, до котро-
го мож послац статі, писані и приповедки
на тот конкурс.

За нашо дзеци

Шекера.

Еден худобни человек рубал древо
и веше косо рики. Нараз му сладла ше-
керка з нориска и одлецена ровно до
рики. Худобни человек почал нарикац:

«Йой, йой, препадала моя шекера!...»

У тим ше появи пред ним стари
члопек з браду и запита ше го:

— Чом нарикаш? Цо ци?

— Ето сладла ми шекера до води
и не можем ю тераз найси, а немам
пезежи да купим друту. Зос чим бу-
дзем тераз рубац древа, да заробим се-
бе и свойм дзецом фалаток хлеба?

— Ист!... Бул цохо и не нари-
кай! Я ци пином шекеру.

Зрусел старец зос себе шмати, по-
шол до води и вицагнул з води красну
шекеру од самого злата.

— Ту мам шекеру, пез ю себе —
гварел худобному чловекови.

— О не, то не моя шекера — од-
повед чловек.

Чудни старец заш заронел до води
и вицагнул стриберну шекеру.

— Аш то не моя, аш то не моя!
скричал худобни чим ю увиале.

И трсцираз заронел старец и ви-
цагнул з води железну шекеру.

Е, то моя шекера! — скричал чло-
пек радосно. — Дзекуюм ци барз крашнє,
же шн ми мою шекеру препанол!

Вжал худобни свою шекеру и по-
шол дому. Але то чудни старец стано-
вел и гварел:

Кед шн таки чесни и поштеци,
ту мам и гетни дла шекери, златну и
стриберну як награду за твое поште-
це шерцо.

Чловек ижал, подзсковал и пошол.
Але у валале вон такой випритоведал
цалу подію. Чул то и еден його боготи
и барз лакоми сунед па надумал, да и
вон попробує свойо шесце. Положел
акуник стару зардзавену шекеру на
пориско и пошол до леса коло рики.
Замахнул ше з шекеру на вду древо,
и розуми ше, шекера такой одлецена
до рики.

— Йой, йой, йой... почал богач
нарикац.

Такой ше пред ним створел чудни
старец, як да зос жемн вишол.

— Цо ци в? — вапитал ше богача.

— Спадала ми шекера до рики и
тераз не знам, цо почнем.

Старец заронел и такой вицагнул
його зардзавену шекеру.

— Ту мам твою шекеру.

— То не моя шекера, не моя! —
скричал богач.

Старец заш пошол до води и при-
несол стриберну шекеру.

— Ци то можебуц не твоя?

— Не, и тога не моя. Моя була
ишрака!

Старец и трсцираз войдзе до води
и вицагне златну шекеру.

— Га, то моя шекера! — скричал
радосно богач.

Але у тим часу одлеци златна ше-
кера як стрела назад до води, а за шо
и стриберна и чудни старец — да ше
нигда вецей не врац.

А лакоми богач стал поганьбенн на
брегу рики без німого.

Бурза

Нови Сад 2. VI. 1932.

Жито	128—134 Дин.
Кукурица бачка и сримска	96—102 Дин.
Ярец бачки и сримски	140—160 Дин.
Овес	136—138 Дин.
Мука 00	230—240 Дин.
Мука число 2	205—215 Дин.
Мука число 6	180—185 Дин.
Кромилі	105—125 Дин.
Кромилі рани червени	130—140 Дин.
Пасуля	235—245 Дин.